

అవసరాల రామకృష్ణారావు

సెరగని
సెప్పుదెబ్బ

కానికి సెప్పలేవని నన్నెప్పుడూ అడగ
మాకండి, బతుకుమీన బెమ పూరాగా చచ్చిపోలేదు మరి!

ఇంతకీ ఆ ప్రాధు లెగివిన యాలా యి సేసం. కనిగోడు
నెత్తిన తంతుంచే యింకా సోటుకీ కాలేం దారితీసుద్ది? ఎత్తిన ఎవ్వ
రం నచ్చనంగ అయినాది గండా, కమీనన్ పై నలు మస్తుగ దారికి
తాంకిలో! అమక ప్లేసినాను గండా, వాచేలుకు జేతుకుని రైలు
ఉయాముదాక వల్లక తోంగోరాదా? సేసుకున్న కర్మ తప్పదా!
ఇంతకీ గడియకేటి జరుగుతాదో సెప్పగంవేటి, సెప్పీ!

మయాన ఏదాంతమేల, జరిగినకత యిదిగో యిది;

లచ్చింతల్లి సల్లగనూసి నీటి ఎత్తినవని నాబంగ అయిందని
సెప్పినాను గంద, అప్పటికి రెంకయినాది. రేతిరికి గాని తిరుగు
బండి నేడు. కడుపుం కరకరలాతాకాకంటే మస్తుగ పలారంతానిచ్చి
వోచేలునుంది అట్టూ పొద్ద బిడిజీ దుక్కుల నడిచిన ఆ దుక్కుల
ఎక్కువ జనం బయలెల్లరు. గాలి సల్లంగ యీత్రాది. అద కూకు
కుండి పయివేసం పయిన లెగిసిపోతాది.

ఆ పొద్దూ అట్టనే కల్లావుతూ కూలబడినా, కల్ల దుక్కుల
సూత్రా ఉంటే సెప్పలమీద సూపు నిరిదినాది. సందేతల్లి ఎప్పుడి
కలు యాదస్తుకొచ్చినయ్.

"నీ ప్రైదుజోతు సూదలేక సస్రాకన్నాం అయ్యా! అదీని
ఏసుకుని నువ్వు నడస్రాకంటే మద్దిన స్వస్థతో మాం నచ్చిపోతు

న్నాం. నా వాయసు ఉంటుంది అదీకి! ఎన్ని సుట్లు కుద్దే మందాదో
యీ తలికి! ఇంతెన్నేలు సెమ ఎదతావయ్యా అదీని! ఏల్లతరబడి
తొక్కు-తాకంటే బిక్క-నచ్చి ఏంటిట్టుకుంటున్నయ్యా... నామాటిని
అదీకి ఇడుదం వెసాడించు. ఇన్ని లచ్చలుంటే యిదేం దిరుగూడి
బుద్ధయ్యా!"

సందేతల్లి నా బొద్దు. సెంద్రలేకలో ఈలోయినంత సకకుని
మొగం దాని. అయితే బ్లాబం. నీన్నప్పదె పెద్దోమోలొచ్చిన
ప్పుడు కుడితాలు లాగేసినాది. ఆ ఒక్క-లోటూ లేకపోతే దామ్మట్టూ
చూర్య సెంద్రలు తిరక్కపోదురా! ఈ అల్లాటప్ప క్లిప్పని సేర
దీసి ఉండునా?

అకుమాతరం వావడు? సాయాన సెల్లెమ్మ తొట్టెడు. ఇంట
సేర్చి సదుం సెప్పించిన. అద్దమైన గాడ్లి కొడుకుం కొల్లట్టకోని
వుట్టోగం ఏయించిన. మల్ల అనుమంటి వుట్టోగమా! ఇన్నూరెన్ను
కంపెనీం పని. పని సేతులోవద్దాక నాలుకొంపలు తిరిగి ఇన్నూ
రెన్ను సేయించుకని కమీనన్ కొట్టుకురావాలా! తాలోయే వెల్లాం
కోక ఒట్టకోని సచ్చివోడు యిల్లు కదలదే! పోసి మా యింది
దాయి సెప్పొద్దుటండి? ముంక నోరిప్పదే!

ఒకల్లని ఏం అనుకోదాం. మాయంటి ఆతంగులన్నారే
అంతటి కరుణుదారి మదుసులు ఆవదరు. ఏంకీ ఏలుతెచ్చి సేతులో
ఏట్టసాలనే గోం! ఆ మాంటిమి తల్లిని ఎంత గవ్వరవంగ సూకు
కోదాం, ఎచ్చి సెమటసుక్కలు తారుకుంటే ఒక్క-సైసా సేతుం

పడుది ఆ మాతరం గేసం ఉండొద్దా? తే, తే అని లెమ్మ లెద్దు మంచే తప్పే మొగాడు ఎందిల పదాల? ఈ ఆదమందలు సొలక బుడి గడ్డిలిని ఆ ఆఠారి నా కొడుకుగొడ్డి యిల్లు సేర్పిన. ఓ పైసా సేతం నించాంబే వేసం ఎంత కట కటలాడిపోతాడో కూకుని గుబుకూగుబుకూ బొక్కే యీ పందికొక్క పీచుగంకి ఏదీతెలుస్తే?

ఇంతకీ ఇందీగుమ్మం దిగకపోతే పోయె త్టిప్పుగోడి కలు రేటో ఎరితెనా? నానే వీమా సెయ్యాలంట? ఏదీ సెప్పమంతరు, రెండు లచ్చంకి ఇన్నూరెప్పు సెయ్యమని, పికలమీద కూకుటోని, నా సెవులోనే యిల్లు గట్టుకోని పోరె. ఆరి దొంగెదవా, నువు సెప్పి నట్టే సేతే, నాకింకా యీ బామ్మీద నూకలుంచుతారా మీరు? నాను త్టేతే ఎంచక్కా బీమాపైసలు అందుకోని ఆయిగ కులుకుదామా? ఎంత సదాకోకపోయినా ఇంత ఏపాతం ఒక్క సేరిన నడుపు తున్నా... మరీ అంత ఎర్రపీరు అనుకోమాకండి మరి... ఆడు ఆసరా సూసుకోని తల్లికూతుల్లు ఎలా నోరుపారేసుకునేవోరని!

“నువ్వు లచ్చలులెచ్చి మాకేదీనాబం? మార్కెట్ల రోజాకో నడుకూ పూటక సీరా దిగి, కట్ల జిగేలుమంతున్నయ్! మనమీన తక్కువోర్లె దరికా ఎలిగిస్తూండే, దబ్బుండి యిట్ల వీనాసిబతుకు ఈడుస్తున్నాం మనం! ఎచ్చి సుట్టడిగా గిసే గిసే సేతులో ఎడ తావ్! నీ లాంటోడు తెచ్చినా తేకున్నా ఒకటే!”

అనండే, అనండి! నచ్చినా బతికున్నా ఒకటే అన్నా అనండి పైసా యిలవ తెరీనోల్లకి పైసా నింప ఎలా తెలుస్తాది!

పెద్ద బిడిబి మీద కూకుటోని కాలూపుకూ సెప్పలు నూస్తా ఉంచే బుర్రలో ఎన్ని ఆలోసనన్నా గిర్రున తిరిగినయ్.

“నీకేవే నందితల్లి, సెప్తాపూ? నీలా మీయమ్మలా నానూ ఏదాడికి నాలుగేసి జోర్ల జతలు మారుస్తూ ఉంచే యింట యింపా డికి వస్తులే మిగిలి ఉండేవి. కొండుడుక్కలా కొక్కొచ్చి ఎలిగిస్తే ఎంతల అయిపోవాల!”

అలా నూస్తా ఆలోసిస్తానే ఉన్నా.

నూపు ఏటో కనిపెట్టే సబుక్కున ఆలోసన అగిపోనాది. ఊపుతున్న కాలని అపి నూ త్రే సంగతి పట్టుబడిపోనాది.

ఓ కాలితే సెప్పన్నాది! వెదంతాలికి లేదు! ఏటయినాది? తోంగుని సూసినాను... కమ్మం మడ్డిలగాడినుంచి జారి పోనాది పైకలా అవదలాడిగాని పెద్ద బిడిబికింద ఎంత లోతు సొరంగం! జారంతటి తెయినేటి మయిలనీరూ ఆదనే సేరుతాడం టారు. కట్ల నించుకునూసిన మీనగాని అవదలేదు పడిపోయిన సెప్ప.

ఓ రాయిగుట్టమీన మొలచిన ములతుప్పం నీక్కుకున్నాది సెప్ప. తెగించి దిగగలిగితె మడిసిదురే కన్నం ఓ దుక్కుం నేక పోలేదు. నిలువునా అంతలోతూ గెంతాలేగాని పట్టుకోను ఆదారం నేడు! వేనాల మీన బెను బెను లోతట్టుకి సేరినా ముంగల నల్లని బురద. అది దాటందె సెప్ప అందదు.

వేసం మాకొట్టుకుపోనాది. కల్ల గిర్రున నీలు తిరిగినయ్.

నానేడబోతే ఆడ వచ్చేవి. ఏ పదేళ్ళుమట్టి నాతో సంబంధం! ఈబోతో ఎన్ని ఎట్యారాలు సక్రమజిన్! ఎన్నిదుకుగుల సుట్టబెట్టిన!

సండీతల్లి ఎక్కిరి పించినట్టు అయినాది.

“నూసినానా అయ్యో ఏదీ జరిగినాదో? ఆ సెప్పల బాద నూసి బరాయింకోనేక రొండు సుట్టు యాది కాలవలో యిసిరేస్తే నెలికి తెచ్చుకు కత్తుకుంకన్నవ్ గానిఒక్కనేకపోనావ్. నీ కక్కురితి మండిపోసు నువ్వతినవ్ వాకరికి ఎట్టవ్....అందుకనే బగుమంతుడు యీ ఇదంగ బుద్ది సెప్పినాడు.... ఇంటికి నేరగనె నిలత్త, ఆ తోలు ముక్కలు ఏక ఒక్కసినావని ... ఒక్కసిన ఎట్ట బతుకుతున్నా వని.....నూదారి యీ పాలి ఏదీ సెప్టావో, ఎట్ట సమర్థించుక్కం టావో....”

ఎదుటపడి ఆడిగినాది కాదు. యీ తలికి సెల్లర ముప్పయి రొండా రాలగోట్టేసి సేతల ఎట్టేసి ఉండును. ఇయాల సెప్ప యిసరేతావ్, రేపు అయ్యారే తగితే తవ్... మీ తల్లి కూతులు సెప్పి నట్టు యినుకుండే ఎప్పుడో సిప్ప నేలికొచ్చి ఉండునే....

“ఏదీ బాబుగోరు తొంగి తొంగి నూస్త్రను?”

తుల్లిపడి యిటు తిరిగి నూసిన. ఇద్దరు బితారి ఎదవలు. జెడిసి బయస్కోపు ముంగలి బానాబతురే, అట్ట గున్నరు. అట్ట బలిసిన దున్నపోతులు ఈట్ట బక్కనిక్కిన దిస్టి పదతలు.

ఆ పెద్ద విడిజీ మీనకి ఎచ్చు జనం రారని మెడలో బంగా రం సెయను తీసుకుని పొట్టాం గడ్డి లాల్చీ జోబీల ముందే ఏను

కున్న సేతల తడిమి నూసుకున్న.

నా సింక ఏదీ సెప్పకుండనె. తొనికి తొంగి నూసి, నా ఒంటి సెప్ప నూసి ఇనమం గ్రెయిం చేసినారు, గద్దెదవల!

“ఒకారె ఎంకా, సగ్రున లగెత్తి గమ్మన తాడు దీసుకురా” అని ఆలలో పెట్టోడు, ఆడికి మాతరం ఎన్ని, పదేట్టంటాయి గావాల, పురమాయంచినాడు నీన్నోడు లగెత్తినాడు.

ఇహా జూస్కో నాయ్నో ఆ పెట్టోడు జలగలా నమ్మ పీడిం చేసినాడు. “బాబ్బాబు....సచ్చి తవారి కడుపున వుదతం.....నాకూ తమ్మడికి సెరో రూపాయా ఇప్పగించండి. అందల పడిన సెప్ప బయటికి తీసి తవర పాదాల దగ్గర ఎట్టాకే. ఆ సొరంగం దిగి మల్ల బూమ్మీద పదదం ఎంత పెమాదమో కూంత ఆలోచించండి బాబు....”

ఉంకో టయామ అయితే ఉన్న సెప్ప ఒట్టుకుని ఎదవగాడి సెంప ఆదరగొట్టి ఉండును. పాపలా సెయ్యని పాత సరుగు సెప్పకి రెండు రూపాయలు కూలా? ఈ పెసంచంల యింతకన్న అన్నేయం ఉందా?

“పాపం నీ పాత నేసాల్ని ఒగేసి యింటెలా ఒచ్చేవు అయ్యో?” అని గుమ్మంలోనే ఏలాకోలం సేస్తే, సంది తల్లి, ఏదీ సెప్పాలి గుంఠం సేసిన అగ్గి నన్ను కూకొనిచ్చినాదికాదు. ఆ టయాంల ఆ ఎదవ అయిదు అడిగినా నోటు యిసిరేనే వోడినే. పేనం పోయినా ఆ సెప్ప అక్కడొక్కోసి తిరుముకం పట్టుదలునుకో రేద. ఆ తిట్టపు గోడి దన్ను నూసుకోని ముందలు మా ఏలాకోలం

నే సన్నురు. ఆయ్య వంట పేరొ ఆల్లందరికీ ఆహారం అవాలి... సెప్పిచ్చి కొట్టినట్టుండాం గుండెపవ తుడుడుగ్గ ఆలోచించుకోనీదే, ఒకటే రోద!

"చెవివ్వండి బాబు, దిగి సెప్పు ఏమంతర? రొండు రూపాయి లిప్పిస్తారా? తవరి పేరు సెప్పుకాని పొట్టనింపుకుంటం. వజ్రం దిని మూడు పొద్దులయింది బాబు.... పేనం కడగండి పోతాంది బాబు.... ఆకలొతున్నాది. కాదనమాకండి, బాబ్బాబు.."

ఏదీ యాది అరికత? ఈది కాకలయిలె నాకేంగావాల, యాది కుట్రమానం మలమల మూడితే నాకేంగావారి? ఈ పెవంబంల సువ్య సేసుకున్నాది నీదీ, నాను సేసుకున్నాది నాదీ! వొవడి కరమ ఎటువంటిదో ముంగలె రాసి ఉంటాది గండ!

నానేదీ సెప్పనేలేదు. అట్టగని ఆడు సెప్పింది కొద్దెయ్యనూ లేదు. మరి ఏదీ సూసుకుని నా అభిప్రాయం గెపాంచేసినావో, తమ్ముడు సేంతాడు ఒట్టుకు రాగానే ఇద్దరు పనికి తగులుకున్నారు. సేంతా ఒ సీవర దిడికీ కమ్మకి బిగించినారు. రెండోది పెద్ద గుంటుడు తన మొలతాడుకి కట్టుకున్నాడు.

"ఒరొరె అన్నగా, జాగ్రత్త!" అని ఎంకడు గొట్ట సెస్తానె ఉండె. పెద్దెదవ కమ్ములల్ల దూరి తాడు ఒట్టుకోని సర్రున కిందకి జారె.

సెప్పకేం, సూస్తానికి నాకు సెమటలు పోసె. కనుమూసి తెరిసే సందుం గోరం జరిగిపోయె.... సెపిరిని

గండ. వొకరి కొవరు పూసీ అని.. వాపరు సేసుకున్నది ఆరిదే అని...పుటుక్కున లెగిపామె.

సేంతాడు తాడు ఆ ఎదవ మొలతాడు!
 మొలతాడు తాడు, ఆ దికా రెదవ వొందితాడు!
 ఏ సీదండి. సాపుకేకీ, పుప్పుకుకూడ సెవిలో గింగురు మంతది? గుంట్లార కూలిపోయె. ఏదనో ఎవరికెనా? సెప్పితిని గండ, తావిలోరు బురద పేరు కున్నదనీ.... సీదాగా అందం పడి పోయె... మడిసి అనవారు కావడకుండ ఆఱుబిల కూరుకపోయె!
 ఆ పై వా రమానం సెప్పడానికి నోర్రాదునాకు. ఎంకడు సేసిన

